Du var för Herrans skull;
Guds lag för dig var bättren
En fribet arofull!

9. Guds lag har sagt de orden:
Din far och moder må
Du hedra, att på jorden
Det måtte wäl dig gå.
Min barnaplikt nu bilägt
Mitt hushonofolk tillhör;
Hwad jag är dem gör wälligt,
Mitt Herran tjeff jag gör.

10. Hag derås gods beware
Gifsom der wore mitt;
Hag derås namn förkläre,
Gifsom det wore ditt!
Och om de drätt gåra,
Så är min förbön wäl
Det fwärd jag bäst kan fåra
Mot derås hjnb och bräl!

11. Så jag i mörkrets gömma
Gär flundom ofebb gå;
O är mig alltig glömma
Mit Du mig fåbar då!
Min lungeld fall ej hinna,
Mart hjerta genomse;
Mäl dem, som då ej finna
Min lön bland fryntare!

12. Gär mig om dem bestända,
O hwilkas tjenst jag fär,
Mit många lag dem frända,
Och dem jag trygg och fär.
Se ut fin förbön drage,
Den jag ej fatta kan;
Mot derås hjnb och bräl!

13. Mot dem, som med mig tjena,
Gif att jag hjelpam är!
Mit fattmod mig förtäna,
Gå tro de, Du är när.
Om ödmjuhet jag beder,
Mit gräl och afund fly!
Men derås onda feder
Gär mig i fridhet ny!

14. O Gud! Du gifwe fnäda
Och trogna fäfare!
Hwarbelofl Du wäl mig fäda,
En fallelse mig ge,
Min Rå mig då tillräcke
Mit aftra derupp;
Och i min Herras gläcke,
Mät, lär mig fäll så gå!

Då kom der den Negren med darrande knän,
Och såg uppå honom och teg.

17. Då frågade presten:" hwad will du af mig?"
Men Haßan upphöjer sin röst:
"O såg mig, o såg, hwar den Frälsaren är,
Som tager min skuld från mitt bröst?"

18. De följas, och presten från dag intill natt
Förkunnar, hwad Christus har gjort;
Och Haßan i hela sin lefnads tid
En sådan glädje ej sport.

19. Nu wet han så wißt, att Guds Lam uppå sig
All werldenes synder bar;
Och salig och trygg till sitt fädernesland
Med fridens budskap han far.

20. Se, barn! hur den Negren så sorgsen kom,
Men lycklig och rik sågs han gå!
Den skatten han fann, än bjuds åt enhwar;
O, mätten I alla den få!

E. + 2 — 3 — 6 — 7.

% 1. | 2. 3 1 2. 3 1 | 2. 3 4 5 4 | 3. 2 3 1. 2 3 | 2.
I Afrika finnes ett folk som har namn Af Negrer, I weten det wäl;

5 | 5. 6 5 4. 3 2 | 3. 4 3 2 2 | 1. × 7 1 5. × 6 7 | 1.
De äro helt swarta men äga som wi En ande, en lefwande själ.

G. + 2 — 3 — 6 — 7.

% 5 | 5 4 3 2 | 1 2 3 | 5 4 6 4 | 2. 2 |
O Herre! jag will prisa det Mitt tänm, hwar Gud jag fär; Tag

3 3 4 4 | 5 7 5 | 5 4 6 2 | 3. 5 | 7 6 5 4 |
Gunga will min wila, Der jag bland fyglor gär. Ack, under wedkans

4 × 3 4 | 5 7 6 5 | 6. 4 5 | 6 6 5 4 | 5 7 |
mös-ba, War Du min tröst, mitt mod, tillit hjertas bryst och fös-ba.

6 | 5 4 3 2 | 1.
O Herre Jesu god!

GS 2075

Twenne

Christeliga Sånger

för

Swenska Folket.

af

B. E.

Den Första:

Tjenarens sång.

O Herre! jag will prisa etc.

Den Andra:

Den ängslige Hassan,

I Afrika finnes ett folk, som har namn etc.

Jönköping,
tryckt hos J. A. Björk, 1852.

Med egen förlagsrättighet.

Den Andra:

Den ångstige Haßan.

Afrika Hunds ett folk, som har namn
Af Regger, I weten det wäl;
De äro helt hwarta, men äga som rät
En ande, en lefwande själ.

2. Det hände en gång, då från England ett Fepp
Sig lade wid Afrikas strand,
Om en som förlöga sig fan."
Det talar man wäl

3. Kaptenen gaf ja, och tog Haßan ombord,
Han fatt der, helt forgen och tum;
De'n gå han i London, den prächtiga stad;
Han forstande, förande går.

8. Han mäter wäl hoppa af mennifoe till,
Han frågar, så ofta han fan:
"O, wisa mig den, som betalar min skuld!
Hwar bor wäl den frälsande man?"

9. Han talar wäl språket, han hade det lärt
Helt tidigt af fremmande män;
Dock weta de ej hwad han säger; de le
Och hwiska: "en galning är den!"

10. Dock tröttnar ej Haßan; från morgon till qwäll
Han går på den folkrika stig,
Han ser dem i ansigter, frågar så warmt:
"Hwem tager min skuld uppå sig?"

11. Då kommer en yngling, och fattar hans hand,
Och talar med glädjefull röst:
"Se der är Guds tempel, min wän! gå derin,
Så finner du kanske din tröst."

12. Då går han i kyrkan, der sången med makt
Förkunnar Guds härliga råd;
Der uppstämmes bönen i Jesu Namn
Om syndaförlåtelsens Nåd.

13. Der talar en prest, som Guds Anda har lärt,
Om hela wår skuld och wår nöd;
Och säger för alla, som wilja det tro,
Att Christus för alla är död.

14. Han ropar: "du bäfwande själ, som ej kan
Fly undan Guds helighets blick!
O, kom med din skuld till din Frälsare fram!
För dig uti döden Han gick."

15. "Se du uppå honom och ej på dig sjelf,
Hans saliga löfte då tro!
Så kommer han snart i en stilla stund
Och ger dig sin himmelska ro."

16. När presten till hemmet från kyrkan gick,
Då hörde han brådskande steg;

Den Första:

Tjenarens sång.

O Herre! jag will prisa
Ditt Namn, hwar stund jag får!
Jag sjunga will min wisa
Der jag bland syßlor går.
Ack, under weckans möda,
War Du min tröst, mitt mod,
Mitt hjertas dryck och föda,
O Herre Jesu god!

2. Jag är helt arm och ringa
Och hörer andra till;
Man will mig ofta twinga
Till det jag sjelf ej will;
Mitt sinne häftigt harmas,
När jag ej har det godt;
Då tänker jag: "de armas
Är en bedröflig lott!"

3. Jag tänkte: "kan man kalla
Det rättwist, som det går,
Att en skall få befalla,
En annan lyda får?
De gå hwart de behaga,
Och knappt en gräns man satt;
Men jag får oket draga
Från morgon intill natt!"

4. Men Herre! Ordet talar
Och lär med röst så klar,
Hur Du, i jordens dalar,

En tjenare od wär!
Du lydde, led, fullgjorde
Allt för min arma själ;
Det wäldige min arma, jag borde
Det evigt bli din träl!

5. Men träl jag ej wara,
En tjenare od wär!
Du lydde, led, fullgjorde
Allt för min arma själ;
Det wäldige min arma, jag borde
Det evigt bli din träl!

6. Den wännen är jag Hunna,
Ack jag i mörker gick;
Jag fäg all nåd förlåtinna
Det ljuset af hans blick.
Du mina fynder tagit
Ja dig, o fädrens wän!
Ut ditt blod mig twagit,
Mig öppnat himmelen!

7. Ett wara arm och tinga,
Det war din äras glans;
Ett dig för andra tringa,
O, hwad det ordet flara
Det war din fegerdrans.
Ett läjungarnas flara
Du labe mig och fräna:
"Den förlöst bland er will wara,
Han ware eder dräng."

8. Ack fräjo, od fäldhet rena,
Ett som din wän så gå
Och lifsom Du, så tjena,
Men wara ett ända.
All ordning unbryggliken